

Ο Σημίτης, η πραγματικότητα και η απουσία αυτοκριτικής

«Ο Κ. Σημίτης (σ.σ. με το βιβλίο του) "αποδεικνύει" ατυχώς (με κάποιες αναφορές) ότι είχε αποκοπεί –τον τελευταίο καιρό– από την κοινωνία και ζούσε απομονωμένος στον δικό του "γυάλινο κόσμο".

Υπ' αυτήν την έννοια έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η εκπληκτική του αναφορά στα αίτια της ήττας του σημερινού κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης στις εκλογές της 7ης Μαρτίου 2004. Συγκεκριμένα προσδιορίζει ο πρώην Πρωθυπουργός "ότι το παιχνίδι δεν είχε οριστικά κριθεί πριν από τον προεκλογικό αγώνα"!

Με αυτή την περίεργη αναφορά ο πρώην Πρωθυπουργός αποκαλύπτει ατυχώς ότι δεν θέλησε να κατανοήσει τις βαθύτερες διεργασίες που οδήγησαν στην επίμαχη εκλογική πανωλεθρία.

Δηλαδή, τι δεν θέλησε να "δει" πιο εξειδικευμένα ο Κ. Σημίτης; Καταρχάς, δεν θέλησε να παραδεχθεί ότι στις εκλογές της 7ης Μαρτίου πητήθηκε ένα κλειστό μοντέλο πολιτικής (και κομματικής) εξουσίας, το οποίο δεν παρήγαγε τα τελευταία χρόνια ούτε πολιτική ούτε ιδεολογία.

Επιπλέον, ο πρώην Πρωθυπουργός δεν θέλησε να αποδεχθεί συνειδησιακά το εξής πράγμα: Οτι δεν προσπάθησε στοιχειωδώς να "συντριψει" το συγκεντρωτικό πρότυπο της κρατικής εξουσίας (που εκκολλάπει διαφθορά στα μεσαία κυβερνητικά επίπεδα, η οποία δεν ελέγχεται από τα πάνω).

Τέλος, ο Κ. Σημίτης δεν θέλησε

να αντιληφθεί ότι το ΠΑΣΟΚ είχε αποξενωθεί από τις αγωνίες των φτωχών ανθρώπων (ακρίβεια, ανεργία) και δεν αντιλαμβάνονταν το πολιτικό συναισθήμα το οποίο βίωναν οι πολίτες αυτής της χώρας (...) Ωστόσο, σε αυτό το σημείο είναι αναγκαίο να διατυπώσω την εξής σημαντική παρατήρηση: Οι παραπάνω καταγραφές δεν πρέπει να μας οδηγήσουν σε μια αρνητική αποτίμηση της συνολικής εικόνας του Κ. Σημίτη.

Έτσι, ο πρώην Πρωθυπουργός είναι ο αρχιτέκτονας πολλών σημαντικών επιτευγμάτων (ΟΝΕ, Ελσίνκι), που ενίσχυσαν ουσιαστικά τη θέση της χώρας μας στο παγκόσμιο στερέωμα (και αυτό γίνεται ακόμη πιο φανερό, όταν διαπιστώνει κανείς την εμφανή αποδυνάμωση του διεθνούς status της Ελλάδας που προκλήθηκε από την πολιτική του Κ. Καραμανλή).

Επιπρόσθετα ο Κ. Σημίτης αποχώρησε από την εξουσία χωρίς να τον αγγίζει το στίγμα της διαφθοράς (και αφήνοντας ως παρακαταθήκη στην κοινωνία των πολιτών ένα τεράστιο έργο υποδομών, ανεξάρτητα αν το τελευταίο δεν κατανέμεται ομοιόμορφα σε όλο το ελληνικό πεδίο).

Ποιο είναι το συμπέρασμα από όλα αυτά; Το τελικό αποτέλεσμα είχε κριθεί πριν από τις εκλογές του 2004 και ο Κ. Σημίτης θα βοηθούσε περισσότερο στη διαμόρφωση μιας πιο σύγχρονης πολιτικής κουλτούρας αν έβλεπε την οκταετή του πρωθυπουργική θητεία με μεγαλύτερη αυτοκριτική "ματιά"...

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΛΦΕΛΗΣ -«ΝΕΑ»

